

ה"ת 49107/03/21 - א.א.א חוצבי עוז הדרום בע"מ נגד מדינת ישראל - המשטרה ירוקה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 49107-03-21 א.א.א חוצבי עוז הדרום בע"מ נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט טל ענר
המבקשת
נגד
המשיבה
החלטה
א.א.א חוצבי עוז הדרום בע"מ
מדינת ישראל - המשטרה ירוקה

1. בפני בקשה להחזרת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט-1969.
2. התפוסים שבמחלוקת הם שתי משאיות (מספרי רישוי 238-43-001, 246-02-601) ונגרר (מספר רישוי 906-67-801) (להלן: המשאיות), שנתפסו באתר עבודה של המבקשת בעיר מודיעין ביום 16.2.2021, וכן מסמכים של המבקשת שנתפסו באותו מועד. המקור הנורמטיבי לתפיסה הוא סעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות אכיפה ופיקוח) תשע"א-2011, המפנה לדין הכללי בענייני תפוסים הקבוע בפרק הרביעי לפסד"פ.
3. המבקשת היא חברה לעבודות עפר ותשתית, ומיוחסות לה עבירות סביבתיות על חוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984 וחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, שעניינן שינוע והשלכת פסולת באופן לא חוקי בדרום הארץ. המבקשת עותרת להשיב לה את המשאיות, בתנאים המקובלים בפסיקה, לאור הפגיעה החריפה בקניינה והנזק היומיומי המצטבר לפעילותה העסקית המוערך על ידה ב-10,000 ש"ח מדי יום.
4. הוגשה תגובה בכתב של המשיבה, בה נטען כי אין מקום להחזרת המשאיות, אף לא בתנאים. המשיבה עמדה על החומרה הרבה והנזק הסביבתי הנגרם מעבירות מהסוג הנדון. לשיטת המשיבה תכלית התפיסה היא משולשת - מניעתית, ראייתית ולצורך חילוט עתידי. המשיבה ציינה ששני בעלי תפקידים בחברה טרם התייצבו לחקירה (ולשיטתה הם מתחמקים מהתייצבות), נתון המלמד לשיטתה שהבקשה הוגשה בחוסר תום לב. המשיבה ציינה כי לתפיסת המשאיות ולפגיעה הכלכלית הנובעת ממנה יש ערך הרתעתי (ס' 28 לתגובה) ומפנה גם לפסיקה בדבר חשיבותן של סנקציות כלכליות בעבירות סביבתיות (ס' 30-31 לתגובה).
5. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 25.3.21. בדיון הודיעה המבקשת שאינה חולקת - לצורך הליך זה בלבד - כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות. בנוסף חזרה המבקשת מבקשתה לעניין המסמכים התפוסים, כך שהמחלוקת להכרעתי היא בשאלת קיומן של עילות התפיסה, ובמידתיות התפיסה, קרי האפשרות להשיב את

התפוסים בתנאים.

דין

6. אין מחלוקת על חומרתן של עבירות סביבתיות, הגורמות נזק לנכסים ציבוריים, משחיתות ערכי טבע ונוף ופוגעות באיכות החיים של כלל תושבי המדינה. כאמור, אין אף מחלוקת שקיימות ראיות המבססות חשד סביר לביצוע העבירות הנטענות.
7. כפי שצוין לעיל, המשיבה טענה בתגובתה לקיומן של שלוש עילות לתפיסה: ראייתית, מניעתית, ולצרכי חילוט עתידי.
8. **באשר לעילה הראייתית**, לא שוכנעתי שהמשאיות דרושות להצגה פיזית כראיה במשפט עתידי, אם יתקיים. המשיבה ויתרה על כלל הראיה הטובה ביותר וניתן יהיה להוכיח את מעורבות המשאיות בביצוע העבירות בדרכים אחרות, כמקובל.
9. **באשר לעילה המניעתית**, ברע"פ 6990/10 **דדון חזי וציון 1992 נ' מדינת ישראל** (24.11.2010) עמד בית המשפט העליון על התכלית המניעתית בהקשר של תפיסת משאיות שנעברו בהן עבירות סביבתיות של השלכת פסולת, אלא שבאותו מקרה דובר בחברה שהקימה אתר פסולת בלתי חוקי, והיא ומנהליה חזרו על ביצוע העבירות חרף הרשעה בעבירות דומות וחילוט משאיות בתיק קודם. בשונה מכך, בענייננו מדובר בחברה שבעברה ברירת קנס אחת, כך שעוצמתה של העילה המניעתית אינה גבוהה. אוסיף כי במישור המעשי לרשות המבקשת משאיות נוספות, כך שאין בהמשך תפיסת המשאיות למנוע ממנה פיזית ביצוע עבירות, וההנחה היא כי עצם חשיפת פעילותה הפלילית ופתיחה בהליך חקירה, והחשש מהסנקציות - לרבות הכלכליות - שהמבקשת חשופה להן כתוצאה מכך, היא זו שתתמרץ את המבקשת לחדול מעבירות סביבתיות ולא דווקא החזקה בתפוסים.
10. זאת ועוד, המשאיות אינן כלי ייחודי לביצוע עבירה ויש להן כמובן שימוש חוקי בעבודתה השוטפת של החברה (הוצג לי כדוגמה חוזה לביצוע עבודות עפר במ/1), ולכן יש לדחות גם את הטענה שלחברה אין רשיון לעסוק בפסולת, נוכח הטענה שלא נסתרה שהחברה עוסקת באמצעות המשאיות גם בעבודות מסוגים נוספים.
11. נותרה אפוא עילת התפיסה שעניינה **חילוט עתידי**, ובעניין זה פסיקה עקבית של בית המשפט העליון, שאף המשיבה הפנתה אליה, קובעת שיש לבחון האם ניתן לקבוע "חלופת תפיסה" שתבטיח אפשרות לחילוט עתידי תוך פגיעה פחותה בקניינו ועסקיו של בעל הנכס התפוס (בש"פ 342/06 **לרגו נ' מדינת ישראל**).
12. נדמה כי גם המשיבה מכירה בכך שנסיבות התיק מצדיקות עקרונית שחרור המשאיות בתנאים, אלא שלשיטתה

עוד מוקדם לכך ולהערכתה "בעוד חודש נוכל להגיע להסכמות" (עמ' 2 ש' 29 לפרוטוקול הדיון). המשיבה לא הניחה את דעתי מדוע לא ניתן כבר עתה לקבוע חלופת תפיסה ומה ישתנה כעבור חודש, פרט לכך שייגרם למבקשת נזק כספי כבד שאינו הכרחי.

13. המשיבה טוענת שמדובר בשלב מוקדם בו חלק מהמעורבים טרם נחקרו, אך לא מצאתי קשר ישיר בין התייצבותם לחקירה לבין השיקולים להחזקה בתפוס. נאמנים עלי דברי ב"כ המבקשת שידאג בהקדם לתיאום התייצבות החשודים לחקירה, ואף אקבע זאת כאחד התנאים להחזרת התפוסים. מכל מקום, אם יתברר חלילה שהם מתחמקים מחקירה כפי שסבורה המשיבה - ישנם כלים וסנקציות מתאימים להתגבר על כך שלא באמצעות החזקת נכסים של החברה כבני ערובה.

14. בטרם סיום אציין כי המשיבה אמנם ציינה מפורשות (סעיף 21 לתגובה) כי תכלית התפיסה אינה עונשית, אלא שבתגובתה נדמה כי נמהלו גם שיקולים עונשיים, שמקומם במקום אחר ובשלב אחר של ההליך הפלילי (ואפנה לעניין זה למשל לסעיפים 30-31 לתגובה ולפסיקה המצוטטת בהם שכולה פסיקה בעניין שיקולים להחמרה בענישה בעבירות סביבתיות, וכן לטענה שהתפיסה היא "כלי הרתעתי" בסעיף 28).

15. לסיכום, נוכח העובדה שהתכלית העיקרית לתפיסה היא כדי לאפשר חילוט עתידי, אני סבור כי ניתן להשיב כבר עתה את המשאיות למבקשת, **ולפיכך המשיבה תחזיר את כלי הרכב בעלי מספרי הרישוי 238-43-001, 246-02-601, 906-67-801 למבקשת, לאחר שימולאו כל התנאים הבאים:**

- א. ירשם שיעבוד ברשם המשכונות ובמשרד הרישוי לטובת המדינה.
- ב. יוצאו פוליסות ביטוח מקיף לטובת המדינה.
- ג. נאסר על המבקשת לבצע כל דיספוזיציה בכלי הרכב עד תום ההליכים.
- ד. תיחתם התחייבות עצמית בסך 200,000 ש"ח ע"י מנהל החברה.
- ה. המבקשת תפקיד בקופת בית-המשפט סך של 250,000 ש"ח (בעניין ההפקדה אני נסמך על החלטות בית-המשפט העליון בדבר שיעור ההפקדה, ראו למשל בש"פ 5550/08 שמעון נ' מדינת ישראל, כאשר הבאתי בחשבון כי שווי כלי הרכב הינו כ-700,000 ש"ח, סכום בו נקב ב"כ המבקשת והמשיבה לא חלקה עליו).

ו. **יתואם תאריך ושעה להתייצבות בעלי התפקידים בחברה לחקירה.**

ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"א, 26 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.